

[28th September 1956]

IV.—GENERAL DISCUSSION ON DEMANDS FOR GRANTS FOR FURTHER EXPENDITURE IN 1956-57.

MR. SPEAKER: There will be now general discussion on the Demands for Grants for Further Expenditure in 1956-57. Hon. Members are requested to confine their remarks to the details set out in the Explanatory Memoranda to the Supplementary Estimates of Expenditure circulated to them.

SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Speaker, Sir . . .

SRI G. GOVINDAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, Point of information. கட்டபொம்மனைப்பற்றி ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன் கூறிய வார்த்தைகளை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் கடிதத்தை இன்றைக்கு எடுத்துக்கொள்வதாகச் சொன்னதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

MR SPEAKER: நான்யதினம் அதைப்பற்றிச் சொல்கிறேன்.

SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Speaker, Sir, the first item relates to supplementary estimate of the amount required for further expenditure by the Revenue Department. This amount is required for relief and rehabilitation work under the Amaravathi Project. I do not propose to speak about the grant but I have to say something about the grievances of displaced persons. Since the project was under way, various representation shave been made on behalf of displaced persons and, of course, the Government have been attending to them. Very recently also some of their grievances have been represented. One of the grievances which I wish to represent to the hon. Members here is with respect to provision of housing facilities for displaced persons. I understand it is the policy of the Government to grant 5 cents of land to be used as house-site to each displaced family. It may be that a house-site of 5 cents may be adequate for constructing a house which would accommodate two or three persons. But there are large families each having 15 or 20 members and in the case of such families the house-site of 5 cents provided by the Government is hardly sufficient. In such cases, I would request the Government to grant a larger extent of land to them.

These people have been told that water in the river may rise at any moment and that they have to proceed to the new house-sites allotted to them immediately. It is not possible to erect houses at the new house-sites immediately. They want facilities to construct temporary sheds so that in the meanwhile construction of pucca houses in the new house-sites may go on. They also require transport facilities for transporting their personal effects. Such facilities were provided in the case of displaced persons affected by the Lower Bhavani Project. The displaced people under the Amaravathi Project demand nothing more than that.

In the estimate of the amount required for further expenditure under Grant XI—District Administration and Miscellaneous, it has been proposed to incur an expenditure of Rs. 39,700 for opening

28th September 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

an information centre at the State Capital. Sir, I do grant that the Government must have an efficient publicity department. I know that the Government have a department but I do not know how far efficient it is. In a democracy, the willing help and co-operation of the people is necessary for the development projects. For that, the Government must have publicity to inform the people as to what they propose to do and publicity also must go on while the development works are in progress. Now, the Five-year Plan and also a portion of the Second Five-Year Plan are over. I do not know what publicity arrangements the Government had during that period. I know that most of the officials—particularly those connected with the Community Development Projects, National Extension Schemes and Local Development Works—are still living in ivory towers and they go to people only when they have jeeps to carry them and when sumptuous feasts await them. That is not the kind of publicity that is required. The people in the rural areas do not know what development works are being carried on in their areas, and so, they contribute very little to those works. This is mainly due to lack of publicity at the proper time. Things have been carried on in this manner even with the Government having a publicity department. The First Five-Year Plan is now over and I do not see any reason why a new Information Centre should be opened now. Sir, that is being opened more or less on the eve of the General Elections. In the name of the Government, it is going to be a propaganda vehicle for the Congress Party. While I do concede the necessity for efficient publicity department, I suspect why the Government were not doing all the propaganda till this time and have chosen this psychological moment for instituting more information and publicity centres.

10-30
a.m.

Then, under Grant XX—Co-operation, a large number of officers have been appointed and the supplementary grant is for meeting their pay and allowances. While I do concede the necessity for additional staff, I submit that the Government have not been exercising proper supervision over their own officials. Recently questions relating to cases where some of the Judicial Officers have passed very severe strictures on some officers of the Co-operative Department were answered on the floor of this House. It is a long time since, but yet the Hon. Minister would say that the matter is under investigation. It has been the fate of such cases that for a long time they will be under investigation and ultimately the persons concerned will be let off. While I agree that the department must have adequate staff to cope up with the increase in work, it must be the duty of the Departmental Heads to see that their subordinates discharge their duties properly. It is not in all cases of dereliction of duty that one is able to locate the fault on a particular individual. What the Government can do is to create an impression among the Departmental officials that if they are caught, they will be severely dealt with, but our Government, instead of doing that, are creating an impression that the concerned persons will be let off.

[Sri M. Narayana Kurup] [28th September 1956]

however serious the dereliction of duty or negligence on their part might be. I request the Government to see that such cases of dereliction of duty are properly looked into.

Then, under the head "Famine", additional provision has become necessary. We should not grudge to grant relief to the people in the famine-stricken areas, though it is very unhappy for one to claim relief because they are stricken with famine. But while I note that while the particular relief measures and the places where they were undertaken are mentioned in some intelligible details with respect to other areas, in respect of Malabar, a casual observation is made "in some places in Malabar district". I submit that practically next to nothing has been done in Malabar, though I do admit that the havoc done by the cyclone and the floods there was not as great as elsewhere, but still the damage done has been sufficient to merit the attention of the Government. In South Kanara and parts of North Malabar, sufficient damage has been done. From the Explanatory Note it is not clear what relief measures were undertaken in Malabar. There is only a vague reference "in some places in Malabar district".

With regard to the Supplementary Grants for 1951-52 and 1952-53, I wish to say only this much. If there is a statutory obligation on the part of the Government to bring forth such demands before the Legislative Assembly, I do not see any reason why they should have waited till such time and present them after it has been pointed out by the Public Accounts Committee. They could have presented them before the Legislature of their own accord. No doubt, there may be difference between the allotments and the actuals. We must accept their explanation, but that does not absolve the Government of their duty to present the Demands to the Legislative Assembly as early as possible.

10-36
a.m.

* SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சிமிண்டு கிடைக்கவில்லை என்பதில் பலர் கூறியது போலவே, நான் மின்சார விஷயமாக விவசாயிகளுக்கு இருக்கும் கஷ்டத்தைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால் அதிருஷ்டக் குறைவாக இந்தச் சமயம் அந்த இலாகா மந்திரி அவர்கள் இல்லாதது பற்றி விசனிக்கிறேன். இப்பொழுது மின்சாரம் என்பது நாட்டில் மிகமிக அவசியமானதாகக் கருதப்பட்டு வருகிறதென்பது யாவருக்கும் தெரியும். இவ்விஷயத்தில் சர்க்காரும் அதிக ஊக்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னை சில மாதங்களுக்கு முன்புதான் குந்தா மின்சாரத் திட்டத்தை மத்திய சர்க்கார் நிதி மந்திரி அவர்கள் வந்து ஆரம்பித்து வைத்திருக்கிறார். விவசாய மக்களுடைய பொருளாதாரத்தை உயர்த்துவதற்கு மின்சாரம் மிகவும் அவசியம். தொழில் அபிவிருத்திக்கும் அவசியம். ஆனால் மின்சாரம் சப்ளை செய்வதில் நடைமுறையில் இருக்கும்படியான சில கஷ்டங்களை சர்க்கார் உடனடியாக நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் சுருங்கச் சொல்லில் கிராமத்தில் பலர் நீர்ப்பாசனத்திற்காக மோட்டார் வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு கிராமத்திற்கு 500 ஹார்ஸ்பவர் கிடைக்கிறது என்றால் வருஷாவருஷம் மழை இல்லாத காரணத்தால் கிணறுகளில் தண்ணீர் மட்டம் ஆழமாய்ப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அவற்றை இறைக்க ஹார்ஸ்பவர் போத வில்லை மோட்டாரின் சக்தியை அதிகப்படுத்திக் கொண்டே போக

28th September 1956] [Sri V. C. Palanisami Gounder]

வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய அனுமதியை மின்சார இலாகா வினர் எவ்வித கஷ்டமும் இன்றி கொடுக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் விவசாய அபிவிருத்திக்குப் பலர் மின்சார மோட்டார்கள் வைக்க முன் வருகின்ற காலத்தில் மின்சார மோட்டார் கிடைப்பது கஷ்டமாகக் கொண்டு வருகிறது. விலையும் அதிகமாகக் கொண்டு போகிறது. சாதாரண விவசாயியின் வாங்கும் சக்தியைவிட அதிகமாகிவிட்டது. 500 ரூபாயிலிருந்து ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் போய் விட்டது. நடுவில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்குத்தான் அதிக லாபம் கிடைக்கிறது. மின்சார மோட்டாருக்கு விண்ணப்பம் போட்டு நடைநடையாக உத்தியோகஸ்தர்களிடத்தில் அலையவேண்டியிருக்கிறது. நிர்வாகத்திலுள்ள சிக்கல்களை நீக்கி விவசாயிகளுக்கு மோட்டார் எளிதில் கிடைக்கும் படியான நடவடிக்கையை சர்க்கார் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேமாதிரி ஸ்பார்டர் விலையும் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. அதையும் குறைக்க வேண்டும்.

கடைசியாக இப்பொழுது மின்சார இலாகாவிலிருந்து ஒரு உத்திரவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மின்சார பம்பை உபயோகப்படுத்தும்படியான விவசாயி இரண்டு மாதக் கரண்டு சார்ஜை முன்னாலே கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இது மிகமிகக் கஷ்டம். சாதாரண விவசாயிகளுக்கு மாதாமாதம் ஆகும் சரண்டு சார்ஜை கடலெதே சிரமமாக இருப்பதால் இரண்டு மாதம் சேர்த்தாற்போலக் கட்டவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. இதுபற்றி சூப்பிரண்டண்டிங் என்ஜினியர்களுக்கும், சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி அவர்களுக்கும் மனுச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கஷ்டத்தை அந்தத் துறையில் குறைக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தவிர மின்சார அபிவிருத்திக்காக வருஷத்தில் ஐதூறு, அறுதூறு கிராமங்களுக்குத்தான் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் உடனடியாக எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதற்காக திட்டத்தைப் போட வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சப்ளிமெண்டரி டிமாண்டில் மின்சார இனத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை மிகக் குறைவு எனக் கருதுகிறேன். அதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்பதாக சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி அவர்களையும், நிதி மந்திரி அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பணம் அதிகம் ஒதுக்கி எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்பதாகவும், மின்சார விநியோகத்தில் இருக்கும்படியான கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்கள், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் விவசாய அபிவிருத்திக்குப் பல திட்டங்களைப் போட்டாலும், அதனால் உணவு உற்பத்தி அதிகரித்து இருக்கிறதென்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இன்றைய தினம் உணவுப்பொருள்களின் விலை மிக அதிகமாக ஏறிக்கொண்டு போகிறது. உண்மையிலேயே உணவுப்பொருள்கள் அதிகம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றால் விலை ஏற்றத்துக்குக் காரணம் என்ன? உணவுப் பற்றுக்குறை இருப்பதன் காரணமாகத்தான் விலை ஏறிக்கொண்டு போகிறது என்பது யாவருக்கும் தெரியவேண்டும். எந்த அளவுக்குப் பற்றுக்குறை இருக்கிறதோ அந்த அளவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த அடிப்படையில் எவ்வாறு நாம் பாடுபடுவேண்டுமென்பதை யோசிக்கவேண்டும்.

விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைப்பது பெரிய கஷ்டமாக இருக்கிறது. நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் மனுச்செய்து கொண்டபோதிலும், சிலருக்குத் தான் கடன் கிடைத்திருக்கிறது. இப்பொழுது பல விவசாயிகள் கடனுக்காக மனுவைப் போட்டுவிட்டு தினம் தினம் கடன் கிடைக்குமா என்று அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற கடன் முறை மாற்றப்பட்டால்தான், சாதாரண விவசாயிகளுக்கு சலபமாக கடன் கிடைப்பதற்கு வழி வகைகள் பிறக்கும். அப்பொழுதுதான் சாகுபடியாளர்

10-42
a.m.

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [28th September 1956]

எல்லோருக்கும் கடன் கிடைக்கும். இப்பொழுது இயற்றப்பட்ட 40-60 வார சட்டத்தின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு உரிமை கிடைத்திருப்பதால், விவசாயிகளுக்கு தாராளமாக கடன் கொடுப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சீக்கிரத்திலேயே பட்டா இல்லாத விவசாயிகளுக்கும் கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டும்.

பசுந்தான் விதையை அதிகப்படுத்தினால் தான் சாகுபடியை அதிகரிக்க முடியும். இப்பொழுது ரசாயன உரம் நாட்டிலே அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டு எங்கு பார்த்தாலும் விவசாயிகள் அதை உபயோகிக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பசுந்தான் உரத்தினால்தான் பூமியின் தரத்தை சீக்கிரமாக உயர்த்த முடியும் என்று ராஜ்ய உரக் கமிட்டி நிபுணர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது வருஷா வருஷம் விவசாயிகளுக்கு பசுந்தான் உரத்தை இனாமாக்க கொடுத்து பெரிய அளவுக்கு தழையை உற்பத்தி செய்யும்படிச் செய்தால், உணவு உற்பத்தி பெருகும். காரியாளர்கள் எந்தையும் செய்யாமல், பொதுவாக உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை, எந்த அளவுக்கு பசுந்தான் உரத்தை அதிகரிக்கிறோமோ, அந்த அளவுக்கு நிச்சயமாக தானிய விளைவும் உயரப் போகிறது. அதன் மூலம் நமது உணவு பற்றாக்குறையை பேர்க்கக் கொள்ளலாம். ஆகவே பசுந்தான் உரத்தை அதிகப்படுத்தி சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-45
a.m.

SRI K. V. RAMASWAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உப மாண்ய விவாதத்தின்போது ஒரிண்டு விஷயத்தை சர்க்காரின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கடந்த ஆறு மாத காலமாக உணவுப்பொருள்களின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. அது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். 30, 40 சதவிகிதம் வரை உணவுப் பொருள்களின் விலை உயர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. படி அரிசி ரூ. 0-10-0 வாக இருந்தது. இப்பொழுது ரூ. 0-15-0 விற்கிறது, கம்பு, சோளம் போன்ற தானியங்களின் விலைகூட 30 சதவிகிதம் உயர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த விலை உயர்வை நடுத்த நிறுத்துவதற்கு உடனடியாக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால், மிகப்பெரிய பாதகம் விளையும் என்பதை நான் இந்த சமயத்தில் சர்க்காரின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பொது மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி உயராமல் இருக்கக்கூடிய சமயத்தில், அவர்களுடைய தின சரித் தேவைக்கு அத்தியாவசியமாக இருக்கக்கூடிய பொருள்களின் விலை உயர்ந்துகொண்டே போனால், அது மிகப் பெரிய நெருக்கடியை உண்டாக்கும். மத்திய அரசாங்கம் துணி வரி விதிப்பதாக சமீபத்தில் முடிவு செய்திருக்கிறது. அந்தத்துணி வரி ஜனங்களை பயமுறுத்தி கொண்டிருக்கிறது, இம்மாதிரி அத்யாவசியமான பொருள்களின் விலை உயர்ந்துகொண்டே போனால், அது மிகப் பெரிய கஷ்டத்தை உண்டாக்கும். எனவே, விலைவாசி உயர்வைப் பற்றி சர்க்கார் தீவிரமாக பரிசீலனை செய்து அதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், அதே சமயத்தில் நிவாரணக் கடைகள் திறக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுவது கண் துடைப்பு வேலையாகத்தான் இருக்கிறது, இங்கும் அங்கும் ஏதோ சில இடங்களின் நிவாரணக் கடைகள் திறக்கப்படுவதால், கணிசமான அளவுக்கு நிவாரணம் அளிக்கமுடியாது. குறிப்பாக நான்கு, ஐந்து ரெவின்யூ கிராமங்களுக்கு ஒரு நிவாரணக் கடையாவது திறக்கப்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நியாயமான விலைக்கு ஜனங்களுக்கு உணவு தானியங்கள் கிடைக்கும். இதில் சர்க்கார் உடனடியாக கவனம் செலுத்தி அதிகப்படியான நிவாரணக் கடைகளை திறக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

கிராமப்புறங்களில் விவசாய தொழிலாளர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. சர்க்கார் இதைத் தடுப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய குளங்களை மராமத்து செய்யும் வேலையை (minor Irrigation Works) உடனடியாக மேற்கொள்ளலாம் என்று நான் யோசனை கூறுகிறேன்.

N.E.S., L.D.S. ஆகிய திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டபடியே பிரதேசங்களில்தான் சில வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. இதர இடங்களில் இம்மாதிரி வேலைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதில்லை. சர்க்காரின் உதிர்ப்படியான கவனம் N.E.S., L.D.S. பிரதேசங்களில்தான் செல்லுகிறது. இதர பிரதேசங்களிலும் பரவலாக குளம் மராமத்து, ஏரி மராமத்து முதலிய வேலைகளை மேற்கொண்டால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை உண்டாகி அவர்களிடையே வேலையிலலாத திண்டாட்டம் குறையும்.

போன பட்டை பிரச்சந்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வெற்றிலைக் கொடிக்காலில் பரவி வரும் வியாதியை தீர்ப்பதற்காக கோயம் புத்தூரில் ஆராய்ச்சி நடத்தப்படுவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த ஆராய்ச்சி எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்று இன்னும் தெரியவில்லை, வெற்றிலைக் கொடிக்காலில் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயை மூலதனமாக யீட்டி அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு நல்ல பயன் கிடைக்கக்கூடிய சமயத்தில் கொடிக்காலில் இந்த நோய் பரவி மிகப் பெரிய நஷ்டத்தை உண்டாக்குகிறது. எனவே, இந்த நஷ்டத்தை தடுக்க வேண்டுமென்றால் இந்த நோயை தடுக்கவேண்டும். அதற்கு சர்க்காரின் தீவிர முயற்சி தேவை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த “லிட்” அல்லது “பங்கஸ்” நோயைப் போக்குவதற்கு இலாகாவின் “போர்டோ மிக்ஸ் சரை” அடித்துப் பார்த்தார்கள். விவசாய சங்கங்களின் முயற்சியினால் இலாகாவின் சொல்லியபடி இந்த மருந்து முறையாக உபயோகிக்கப் பட்டது. இருந்த போதிலும், எந்தவிதமான பலனும் இதுவரையில் கிடைக்கவில்லை. இதுபற்றி மந்திரி அவர்கள் ஜில்லாக்களில் சுற்றும் பிரயாணம் செய்யும்பொழுதும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் பலமுறை representation அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. நேரிலே பார்த்தும் சொல்லைப் பட்டிருக்கிறது. அப்படியெல்லாம் செய்தபோதிலும், இதரையில் இந்த வியாதியைப் பரிபூரணமாக தீர்ப்பதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இதில் சர்க்கார் உடனடியாக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10-51
a.m.

A-5

[Sri O. Koran] [28th September 1956]

മാനമെത്തിട്ടുള്ളതായി ഇന്നത്തെ ഹിന്ദു പത്രത്തിൽ കാണുകയുണ്ടായി. മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങൾ മറ്റു എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലുമെന്നപോലെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും വളരെ പീണാക്കമാണ്. ഇന്നു കണ്ടെയ്നിലും ഹരിജൻ കുട്ടികൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകാൻ കഴിയുന്നത് ഈ ഫോസ്റ്റർകളുടെ സഹായം കൊണ്ടാണ്. ഹരിജൻ കുട്ടികൾക്ക് വലിയൊരനുഗ്രഹമാണ് ഈ ഫോസ്റ്റർകൾ. വളരെ നല്ല നിയമിതരായി നടത്തി വരുന്ന പല ഫോസ്റ്റർകളുണ്ട്. വടകരയിലെ ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ മേജറോറിയൽ ഹരിജൻ ഫോസ്റ്റർ തന്നെ നല്ലൊരുദാഹരണമാണ്. ഗവണ്മെന്റ് സബ്സിഡി പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ട് ഇക്കൊല്ലം ആ ഫോസ്റ്റർ 15 കുട്ടികളെ കൂടുതലായി പ്രയോശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സബ്സിഡിക്കായി ഗവണ്മെന്റിനോട് അപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുതിയ ഈ ഉത്തരവനുസരിച്ച് ഗവണ്മെന്റ് സബ്സിഡി നൽകാതിരിക്കാനാണിടയുള്ളതെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിന്റെ അറുപത്തിലാണ് ഇങ്ങനെ ഒരു തീരുമാനമെടുത്തിരുന്നതെങ്കിൽ ഒട്ടധികം ബുദ്ധിമുട്ടും നിരസര്യം കഴിവാക്കാമായിരുന്നു. സബ്സിഡി കിട്ടുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം തുടരുകയും വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി കണ്ട കാലം പരിചര്യം ഇടക്കുവെച്ച് നിറുത്താൻ നിർബന്ധിതരാകുകയും ചെയ്യുകയെന്നു വന്നാൽ ഈ കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകാവുന്ന ഇച്ഛാഭംഗവും മനോവേദനയും എത്രമാത്രമായിരിക്കുമെന്ന് ഉപഹരിക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. ഒട്ടധികം ഹരിജൻ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വിദ്യാർത്ഥി ജീവിതം നശിപ്പിക്കാൻ ഇടയുണ്ടെന്ന ഈ ഉത്തരവ് ഗവണ്മെന്റ് പുനഃപരിശോധന ചെയ്യണമെന്നും ഗവണ്മെന്റ് ഇക്കാര്യത്തിൽ കഠിനകൂടെ ഉടരവും സഹായ പദ്ധതിവുമായ ഒരു നിയമാക്ട് സ്വീകരിക്കണമെന്നും ഞാനഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ആലത്തൂർ നായനാർ ഫോറുലിനും ഗ്രാൻറിനു അപേക്ഷ അയച്ചിട്ടു ഇവേവരെ അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ലെന്ന് ഇരുകിട ഞാൻ അവിടെ പോയി അന്വേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അന്വേഷിച്ച് അറിയാനിടയായി. ഇതു വളരെ സങ്കടകരമായ ഒരു കാര്യമാണ്. മലബാർ അടുത്തുതന്നെ മിസാരിയിൽനിന്നു വേർപെട്ടു തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയുമായി ഭേദം പേർ വേർപെടും. തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിലാണെങ്കിൽ സാക്ഷരതാ ശതമാനം വളരെ ഉയർന്നതാണ്. ഹരിജനങ്ങളും അവിടെ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് വളരെ മുന്നേറിയിട്ടുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്കു മലബാർ കേരള സാമ്പത്തികത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീർത്തോ മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ വളരെ പിന്നോക്കം കിടക്കുന്ന ദുരവസ്ഥക്കു കഴിയുന്നിടത്തോളം പരിഹാരം കാണാനും ആവുന്നത്ര പരിശ്രമിച്ചു അവരെ തിരു-കൊച്ചിയുടെ നിലവാരത്തിലെത്തിക്കുവാനും ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അന്വേഷകരും ഇത്തരം തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുന്നത് ഇന്നുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുരോഗതിയെത്തന്നെ വിചാരിച്ചെടുക്കുന്നത് വളരെ ഭേദകരമാണെന്നാണ് എനിക്ക് വീണ്ടും ഉന്നിപ്പറയാനുള്ളത്.

ഹരിജൻ കുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ച് തോളും മറ്റൊരു ബുദ്ധിമുട്ട് ഇന്നു നിലവിലുള്ളത് റെഗ്യൂലർ ഫീസ് കൊടുക്കണമെന്നുള്ള നിയമമാണ്. കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജറ്റു വീമർസ് വേളയിലും മറ്റു പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ഞാൻ ഈ സഭയിൽ ഈ പ്രശ്നം ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. റെഗ്യൂലർ ഫീസ് വമ്പുമാക്കുന്ന ഏപ്പോക്ക് നിറുത്തൽ ചെയ്യണമെന്ന് പലവുരു ഗവണ്മെന്റിനോട് അപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം ബഡ്ജറ്റു വീമർസ് സന്ദർഭം മറുപടി പറഞ്ഞ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഒരു റപ്പോർട്ട് നൽകുകയുണ്ടായി, ഒട്ടും വൈകാരിക തന്നെ അതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റിനെന്നും ഒരു പ്രസ്താവന പ്രതീക്ഷിക്കുമെന്നും എന്നാൽ അതിനുശേഷം അങ്ങിനെയാരു പ്രസ്താവന ഇന്നുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. റെഗ്യൂലർ ഫീസ് കൊടുക്കാൻ ഹരിജൻ കുട്ടികൾ പെട്ടെന്നു പാട് ഒട്ടൊന്നുമല്ല. ഇതിന്റെ പേരിൽ എത്രയോ പേരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം തന്നെ മുടങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്നു ഇനിയും ഒരു പരിഹാരം കാണാതിരിക്കുന്നത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ അക്ഷതവ്യമായ ഭരണാധാരണമാണ് ഞാൻ ഉപനിവദിക്കുന്നത്. ഈ വൈകിയ വേളയിലെങ്കിലും ഹരിജൻ കുട്ടികളിൽനിന്നും റെഗ്യൂലർ ഫീസ് വമ്പുമാക്കുന്നത് നിറുത്തൽ ചെയ്യുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റ് ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിക്കുമെങ്കിൽ അതു വലിയൊരനുഗ്രഹമായിരിക്കും. ഗവണ്മെന്റ് അതു ചെയ്യുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

സർ, മലബാറിലെ ഹരിജൻ വെൽഫെയർ സ്റ്റുഡികളിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാർ 1947 ൽ ഗവണ്മെന്റ് അനുവദിച്ച ശമ്പള വലുതെന്നു ഇനിയും ചില അദ്ധ്യാപകന്മാർ കിട്ടിയീട്ടില്ലെന്നു വിവരം വീണ്ടും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. ഇത് വളരെ കഷ്ടമാണ്. എട്ടു പത്തു കൊല്ലമായിട്ടും ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്താവ

28th September 1956]

[Sri O. Koran]

നയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടപടികളെടുക്കാനും അദ്ധ്യാപകന്മാർ ഇംഗ്ലീഷെൻറും കൊടുക്കാനും ഗവണ്മെന്റിന് സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിനേക്കാൾ ആരോപണം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നില്ല. വളരെ നേരമായി വീക്ഷിക്കേണ്ട ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷമാണിത്. ഈ അവസാനഘട്ടത്തിലേക്കിലും ഗവണ്മെന്റ് അതിന് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

പൊതുവെ പറഞ്ഞാൽ മലബാറിൽ ഹരിജനന്മാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ഗവണ്മെന്റ് വളരെ തുച്ഛമായ ഒരു സംഖ്യയെ ചെലവഴിക്കുന്നുണ്ട്. ഹോസ്റ്റലുകൾക്കു ഗ്രാൻറും കുടികൾക്കു സ്റ്റോർജ്ജിപ്പറയും നൽകുന്ന സംഖ്യകളൊഴിച്ചാൽ മറ്റെന്തെങ്കിലും ഇനത്തിൽ പറയത്തക്ക സംഖ്യകളൊന്നും ഗവണ്മെന്റ് ചെലവു ചെയ്യുന്നില്ല. ഹരിജനങ്ങൾക്ക് ഭൂമി പതിച്ചു കൊടുക്കാനോ വീടുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാനോ ആയി ഗവണ്മെന്റ് ഇതുവരെ മലബാറിൽ യാതൊരു തുകയും ചെലവാക്കിയിട്ടില്ല.

പത്താം ക്ലാസ്സുവരെ പഠിച്ചിട്ടും പരീക്ഷ പാസ്സാകാതെ പോയിട്ടുള്ള ഹരിജന യുവാക്കളുടെ കാര്യം ഞാൻ ഇതിനുമുമ്പും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. ലിങ്കോൾൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽനിന്നും വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തിയശേഷം പരീക്ഷ പാസ്സാകാത്തതുകൊണ്ട് ഉദ്യോഗം കിട്ടാൻപറ്റാത്തവർക്കായിട്ടാണ് ഈ ചെറുപ്പക്കുരുടെ ജീവിതം പൊഴയില്ലാക്കാതെ കയ്യുൾ മുതലായ സാങ്കേതിക വിദ്യകളിൽ പരിശീലനം നൽകി എന്തെങ്കിലും തൊഴിൽ ചെയ്തു ജീവിക്കുന്നതിന് സഹായിക്കുന്ന ഒരു പദ്ധതി ആരംഭിക്കണമെന്ന് പല പ്രാമുഖ്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഇനിയും അതുകൊണ്ട് യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായിട്ടില്ല. വലിയ പ്രയാസം കൂടാതെ ചെയ്യാവുന്ന ഒരു കാര്യമാണിത്. ഏതൊരു സ്കൂളിൽ നെടിയിരിപ്പു എന്ന സ്ഥലത്ത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചെലവായിത്തന്നെ ധാരാളം സ്വലം തരിശു കിടപ്പുണ്ട്. അവിടെ വലിയ ചെലവു കൂടാതെ തന്നെ ഒരു ഇൻഡസ്ട്രിയൽ എന്ററ്പ്രൈസ് സ്ഥാപിച്ച് വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞിട്ടും പരീക്ഷ പാസ്സാകാത്തതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്യോഗം കിട്ടാത്ത ഹരിജന യുവാക്കൾക്ക് പലവിധത്തിലുള്ള കൈത്തൊഴിലുകളിൽ പരിശീലനം നൽകാൻ ഗവണ്മെന്റ് മനസ്സുവെച്ചാൽ സാധിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. വടക്കെ ഇന്ത്യയിൽ അത്തരം ഒരു പദ്ധതി ഇന്നു പ്രയോഗത്തിലുണ്ടെന്നും അതു വളരെ തൃപ്തികരമായും വിജയകരമായും നടന്നു വരുന്നുണ്ടെന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. പിന്നേക്കു സമുദായനേതൃത്വത്തിലുള്ളവർ ചെയ്യാൻ വേണ്ട ശ്രമം തന്നെ ആ പദ്ധതിയെ പ്രശംസിച്ചു ചില പ്രസ്താവനകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഒരു ലിങ്കോൾൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽനിന്നും പല പദ്ധതികളായിട്ടുള്ള ഒരു അഭ്യർത്ഥനയും ശ്രദ്ധാർഹമായിട്ടുണ്ട്. ഉദ്യോഗം കിട്ടാത്ത അലഞ്ഞിരിക്കുന്ന അനവധി ചെറുപ്പക്കാർക്ക് അങ്ങിനെയൊരു പദ്ധതിയുണ്ടായാൽ രക്ഷകിട്ടും.

സർ, ഈ സമയത്ത് അടിക്കടി ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നമാണല്ലോ ഹരിജനങ്ങൾക്കു കുടിപ്പാർപ്പിനായി ഭൂമി പതിച്ചു കൊടുക്കുകയെന്നുള്ളതു്. മലബാർ കടിയായ്ക്കു മേടഗതി നിയമത്തിൽ അവിടത്തെ ഉൾക്കടിക്കാരെ അവകാശം വകവെച്ചു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് മലബാറിൽ അതിനായി പ്രത്യേക നടപടികളൊന്നും ആവശ്യമില്ലെന്ന ഒരു നിലപാടാണ് ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇന്നു ഉൾക്കടിക്കാരെ അനുഭവം എന്താണ്? ഈ അടുത്ത കാലത്ത് അടുത്തോടു ഫക്ടറിയിൽ വട്ടക്കാട്ട് എന്ന സ്ഥലത്ത് അവിടത്തെ അംഗം അധികാരിയുടെ കീഴിൽ ഉൾക്കടിക്കാരനായിരുന്ന ഒരു ഹരിജനെ കുടിയാനായിപ്പിച്ച് തെരുവിലിറക്കുകയുണ്ടായി. പാവപ്പെട്ട ആ ഹരിജൻ കലുഷം മറ്റും അപേക്ഷകളയ്ക്കുകയുണ്ടായെങ്കിലും യാതൊരു രക്ഷയും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. തമിഴ്നാട്ടിലെ സമീപിച്ചു നിവേദനം നടത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം മോശിക്കുകയുണ്ടായിവോലും 'ഒഴിപ്പിച്ച് പുറത്താക്കിയ ആളെ തിരിയെ പ്രവേശിപ്പിക്കാൻ ഉത്തരവിട്ടാൽ അതു് ജന്മിയുടെ അനുമതിയും അഭിമാനത്തോടുകൂടിയാണ്. ഉൾക്കടിക്കാരെ അവകാശം അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് നിയമമുണ്ടാക്കിയശേഷവും പണ്ടുപോലെ സാധാരണ ശാഖയിലുള്ളവരുമായ ആളുകൾ ഇങ്ങനെ നിയമത്തെ കൈയിലെടുത്തുകൊണ്ട് പാവപ്പെട്ട ഹരിജനങ്ങളെ ദോഷിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനായി അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ പരാതിപ്പെട്ടാൽ കിട്ടുന്ന മറുപടി ഇതാണ്. ഇതാണ് ഇന്നു മലബാറിലെത്തുമുള്ള ഹരിജനങ്ങളുടെ അനുഭവം. യാതൊരു പരിതഃസ്ഥിതിയിലും ഹരിജനങ്ങളെ കുടിയൊഴിപ്പിച്ചു പോകരുതെന്ന് കർശനവും നീക്കുപോക്കിലാത്തതുമായ ഒരു നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്താത്തതിനേക്കാൾ ഹരിജനങ്ങൾക്കു രക്ഷയുണ്ടാവുകയില്ല.

[Sri O. Koran] [28th September 1956]

നമ്മുടെ പ്രധാന മന്ത്രി ജവഹർലാൽ നെഹറുതന്നെ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് യാതൊരു പരിതഃസ്ഥിതിയിലും കുടിയൊഴിപ്പിക്കലിനെ പൊറുപ്പിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന്. പക്ഷെ ഇന്ന് നാം നാട്ടിലെങ്ങും കാണുന്നത് കുടിയൊഴിപ്പിക്കലുകൾക്ക് അധികാരി വഴ്ത്തുന്ന വഴിപെട്ടു കൊടുക്കുന്നതും അത് നിർമ്മിക്കുമായ കാഴ്ചയാണ്.

MR. SPEAKER: The hon. Member is speaking on Malabar tenancy, fixity of tenure and other things which have nothing to do with the demands for supplementary grants. These things are not relevant here.

SRI O. KORAN : സർ, പലപ്രാവശ്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു തീരിട്ടുള്ള ഇത്തരം ഗൗരവപ്രശ്നങ്ങളെ ഗവണ്മെന്റും വേണ്ടവിധം കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് ചൂഷണിക്കാറും ഇനി ബാക്കിയുള്ള അപ്പകാലംകൊണ്ടെങ്കിലും ചില നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ഗവണ്മെന്റ് മുന്നോട്ടു വരണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കാമെന്നാണ് ഞാൻ ഈ അവസരം വിനിയോഗിക്കുന്നത്.

ഹരിജനങ്ങൾ മുഖ്യമായും ചെയ്യുന്ന പല കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളതും. അവയ്ക്കു വേണ്ടത്ര പ്രോത്സാഹനം നൽകണമെന്ന് ഞാൻ പലപ്പോഴും ഗവണ്മെന്റിനോട് പേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അഴിമതിക്കു എന്തെങ്കിലും ഏതാനും ഹരിജനങ്ങൾ കള്ളപ്പേർക്ക് ഒരു സഹകരണിയെക്കൂടി സംഘം രജിസ്റ്റർചെയ്തു കിട്ടുന്നതിന് അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. നിത്യവൃത്തിക്കു വകയില്ലാത്ത പാവപ്പെട്ട ഹരിജനങ്ങൾ സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ സംഘിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചാൽ വല്ല രക്ഷയും കിട്ടുമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി പട്ടിണി കിടന്ന മിച്ചം പിടിച്ച് അയ്യായിരത്തോളം ഉറപ്പുകയ്ക്കുന്നതിനായി കെട്ടിപ്പിടിച്ച് അവർ ഒരു ലൈസൻസ് നൽകാൻ അധികൃതർ സർവ്വസ്വങ്ങളായിട്ടില്ല. ഇനിയെങ്കിലും ഒരു കോലംപ്രഭത്തോളമെങ്കിലും ലൈസൻസ് നൽകാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്ന് ഞാനഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. മലബാറിലെ ഭക്ഷ്യപ്രശ്നത്തെപ്പറ്റിയും രണ്ടു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

MR. SPEAKER: പൊതു വിവാദം എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എല്ലാ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയും സംസാരിക്കാൻ അവാസരമാണിതെന്ന് അർത്ഥമില്ല. സഭയുടെ മുന്തിയുള്ള ഉപധനാഭ്യർത്ഥനകളെപ്പറ്റിയും അവയോട് ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും മാത്രമേ ഈ അവസരത്തിൽ സംസാരിക്കാൻ പാടുള്ളൂ. ഏതായാലും ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർക്ക് ഞാൻ പത്തു മിനിട്ടു അനുവദിച്ചുകഴിഞ്ഞു. കൂടുതൽ സമയം അനുവദിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

Now I call upon Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar to speak.

11-01 * SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Mr. Speaker,
a.m. Sir, while supporting the Demands for Grant, I would like to make a few observations.

The Government are slowly giving effect to the recommendations of the District Revenue Administration Enquiry Committee. Many of the recommendations of that Committee have still to be implemented. I am sure the Government will take steps to give effect to them as early as possible. There is inordinate delay and corruption in the Revenue Department. The Government should take early steps to put down corruption and also to avoid delay so that the villagers may have the benefit of better revenue administration.

We find that there is a lot of corruption in the disbursement of loan amounts, not to speak of the delay in the disposal of loan applications. The Government must devise some method for the expeditious disposal of loan applications and for the elimination of corruption.

28th September 1956] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

In many places, even though seasonal conditions are very bad, postponement of the collection of instalments of loan has not been given effect to. The Government have been pleased to postpone the collection of instalments of loan for two years in the Chingleput district. Still, the conditions there are very bad. I am sure the Government will sympathetically consider the matter and postpone the collection of instalments by a few more months, at least till the next harvest season.

There is very great delay in the payment of compensation to zamindars whose estates have been acquired. I am afraid many of the zamindars may not live to get the compensation. The progress of survey and settlement work is not as quick as it should be. I am sure the Government will expedite survey and settlement work and also the payment of compensation to zamindars.

Regarding Animal Husbandry department, I would like to make a few observations. I have been stating on the floor of the House that cattle farms should be started round about Madras City to augment the City milk supply and that there should be a cattle farm in every district headquarters to augment milk supply in the districts. The milk available for supply to Madras City is quite inadequate, and we want more milk. Though the Government have decided to shift the salvage farm at Kambakkam to Alamadi, military authorities have not yet handed over the site at Alamadi. I am sure the Government will address the Government of India and see that the site is handed over and the farm started there as early as possible. There is also a proposal to start a cattle farm at Singaperumalkoil near Chingleput. I hope the Government will start the farm as early as possible.

My hon. Friend Sri V. C. Palanisami Gounder spoke about the non-availability of starters and pumpsets. In view of their shortage, agriculturists have to purchase them at blackmarket price. Even though starters and motors are not available, the Electricity Department has begun collecting the minimum charges for two months. The Electricity Department is pushing through electricity extension work expeditiously and there is much satisfaction over it among the villagers. Yet, they are put to great hardship because of the non-availability of these essential requirements. I am sure the Government will bestow their attention on this matter and move the Government of India to import as early as possible starters and motors in larger numbers to provide relief to agriculturists.

Even now we find there is pest attack on crops in some villages. I am sure the Government will go to the rescue of the ryots by granting liberal concessions for the purchase of pesticides as they have been doing every year and also by appointing trained personnel to start spraying operations as early as possible.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [28th September 1956]

On the medical side, the Government are doing their best. They should take up the management of all the Taluk Headquarters Hospitals. They should see that every taluk headquarters is provided with a hospital so that it may cater also to the needs of the remote villages.

I do not know what the Government are going to do with regard to District Boards. The Hon. Minister for Local Administration in the course of a speech at Ootacamund said that the Government would be issuing a White Paper. I am sure they will do something as early as possible. Many District Boards are suffering for want of funds and many Presidents of District Boards have been complaining that they are not given adequate powers. There is dearth of trained personnel for recruitment to the Education and Engineering and some other departments under the district board. I am sure, the Government will take steps to appoint a committee very soon to go into the question of local boards and evolve some formula.

11-10
a.m.

There is much satisfaction everywhere that the Government are doing their best to start small scale industries. I am sure they will go ahead with all speed and start many more industries in the remote villages. There are so many backward areas where many industries have to be started.

About the National Extension Service and Community Project work, I should say that I am not one in favour of taking up areas in one contiguous part. The Government should take select areas and see how these extension schemes are working.

As regards the local development works, I am sure that the Government will accede to our request that the local development fund is spent as much as possible in the non-extension areas instead of in the extension areas. I am sure the Government will bestow their attention and see that large amounts are spent in the non-extension areas.

There is considerable delay in the disbursement of land mortgage bank loans. I wish the Co-operative Department takes up this question and sees that these loans are disbursed as expeditiously as possible. It takes one year if not more for the ryots to get their loans sanctioned. I am sure the Government will bestow their attention immediately on this subject.

As regards transport, there is everywhere some grievance or other. Even though the Government have evolved a policy, still the department is not sticking to the rules recently framed by the Government. I am sure the Government will review the whole thing and see that the departmental officers stick to the rules framed by the Government.

These are the few observations that I have to make. With these words, I support the motion before the House.

28th September 1956]

(Deputy Speaker in the Chair.)

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Deputy Speaker, Sir, there is a Demand under Electricity for an amount of Rs. 73,300. I think the amount is inadequate. The Electricity Corporation in Palghat has been taken over by the Government and consequent on that the salary of the staff and other employees including peons has been considerably reduced. When the private company was giving a higher pay than the pay given by the Government, it is the general practice of Government to give personal pays to the men to prevent loss of emoluments. In this case, it has not been done. Therefore, I request the Government to see that the officers and the employees of this corporation are given their previous pay and also a personal pay, in addition to the scale of pay fixed for them.

There was a representation from many of the Members of this House coming from Malabar to extend electricity to the Shoranur area. One or two days back, the Hon. the Minister for Public Works said that steps were being taken. Sri E. P. Gopalan of the District Board and the public of Pattambi area of South Malabar have given a representation to the Government that electricity from Shoranur can be extended to Pattambi. I request the Government to take suitable action in this matter.

In Pappinisseri near Baliapatam, electricity is given to certain desams. There is the Western India Cotton Mills to which electricity is supplied via Baliapatam. The people in the village have requested that electricity should be supplied to them. The Panchayat Board of Pappinisseri also has made a representation to the Government for the extension of electricity throughout the village. No action has been taken so far.

The Periyaram sanatorium is near Pappinisseri and the authorities of the Sanatorium wish that electricity should be supplied to them from Taliparamba or via Pappinisseri. I request the Government to take suitable measures for conceding the demand put forward by the people of the area.

Sir, the Government have asked for a grant of Rs. 6,79,000 under the head 'Co-operation'. In this connexion I have to invite the attention of the Government to the fact that in rural parts, especially in Malabar where the poor peasants are put to much difficulty and where there are no marketing facilities, the poor agriculturists are victimised by usurers. The poor peasants do not get adequate or reasonable prices for their agricultural produce. In Chengalayi there is a P.C.C. society. The Deputy Registrar of Co-operative Societies has ordered that this society should be liquidated. Afterwards, the general body of the society requested the Government to reconsider the matter. The Special Deputy Registrar of Co-operative Societies, Kozhikode, visited the area, and participated in the discussion of the general body. A unanimous resolution was passed to the effect that the order for the liquidation of the society should be cancelled. This paper

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [28th September 1956]

has been pending with the Government for a year and still no action has been taken. The argument that there is not sufficient capital for the society is flimsy. The Government owe a considerable amount to the society. So I request the Government to see that the amount due to the society by the Government to the tune of Rs. 11,416-8-0 is paid and that a rural bank is started in Chengalayi (which is in a corner of the Chirakkal taluk where there is much agricultural produce and where the agriculturists require financial assistance) with the capital of the P.C.C. society. I hope the Government will pay attention to this.

Then, Sir, there is the question of small scale industries. Small scale industries have been given a place in the Second Plan. Small scale and cottage industries will give a partial solution to the ever increasing unemployment in the rural areas. In this connexion I may be permitted to say that proper attention has not been bestowed on the representations made by some Members from Malabar. It is not a charge that I am levelling. Certain things have been done but there are certain other things which can be done even under the set-up of the present Five-Year Plan. Government should pay attention to the boat-making and country-craft making industries. There are so many rivulets and small rivers and channels in Malabar. Malabar is a place famous for small rivulets. In Irukkor firka we get timber very cheaply. It is a place where there are lakes and pools. People are prepared to co-operate with the Government. The carpenters are unemployed. If this boat-making industry is started, that would be very helpful to the people.

As regards the sago industry, in Irukkor firka alone, there are three thousand acres of land cultivated with tapioca. It is found that the people are prepared to give their contribution and come forward to co-operate with Government. But the people there are so poor that they cannot find enough capital for the establishment of this sago industry. The Government should favourably consider the proposal to start a sago industry there.

11-20
a.m. Sir, another important industry that can be started in Pappiniseri in the Irukkor firka of the Chirakkal taluk, North Malabar, is the Lemon-grass Oil industry. The grass from which the oil is produced is called *injipullu*. If arrangements are made to produce oil from lemon-grass, it will help not only this State but also the country as a whole. It is a dollar-earning industry and lemon-grass oil is being exported to America and other countries.

Another industry which can be started is the cashewnut industry. Ninety per cent of the cashewnut and the articles made out of the cashewnut are being exported from Kerala alone. Apart from the cashewnut, there is the cashew-mango, that is the cashew-fruit. The cashew-fruit is very beautiful to look at and it is also very sweet. Cashew-fruits to the tune of 3 lakh tons are being wasted now. Recently certain experts who visited that part of Kerala where they are grown, have suggested that vinegar,

28th September 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

and jam can be produced out of this cashew-fruit and pointed out that it contains Vitamin 'C'. It is also stated that a particular medicine is being made out of this fruit. It is really regrettable to find that this wealth is not utilized for the national advancement of the country. I request the Government to look into this matter.

Tyre industry also can be started. Ninety-seven per cent of the rubber produced in India comes from the Malayala Pradesh but I am sorry to state that no action has been taken in that direction in spite of the fact that the Planning Board of Malabar has recommended the starting of a tyre industry under the Second Five-Year Plan.

Sir, in Papinasseri, Chirakkal taluk, there were three small-scale industries which included the pen-knife industry. They were run by private persons but they wound up their business for want of sufficient capital. There are so many fine blacksmiths who could be utilized in this industry. I hope the Government will examine this matter and see that certain steps are taken to revive this industry which is on the verge of collapse. Even though we are on the verge of separation, before 1st November certain things could be attended to and I request the Hon. Minister to take action in respect of the matters mentioned by me.

One more point I wish to refer to before I conclude my speech. I am glad that the Government have acted promptly to give some relief to the peasants affected by the cyclone. In Malabar also the Government have come to the rescue of the people during the recent floods there. Of course, they have given Rs. 15 to Rs. 20 each to the poor people through the Collector of Malabar, but that is inadequate. The people of the Manthuruthi island in the Kollacheri village with a population of 570, have been rendered homeless without even a single house to take shelter during the floods. They have requested the Collector and the Government to construct stone houses so that when the flood comes again they can take shelter. In the Koyvil village, Taliparamba firka, so many houses have been washed away by the floods and the people of that village have requested the Deputy Tahsildar and the Government to give some help to them. I hope the Government will look into all these matters and execute some schemes before the reorganization of this State.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, the scope for discussion on these Supplementary Grants is rather limited but still a wide ground was covered and in respect of certain matters, I do welcome the various suggestions made by the hon. Members.

The hon. Member, Mr. Kurup, who initiated this discussion, referred to the scheme of publicity which the Government have launched just now and alleged that this publicity scheme was

[Sri C. Subramaniam] [28th September 1956]

intended only for the purpose of Party propaganda. I am sorry that the hon. Member should have taken such an attitude. Of course, if we give publicity to what we have achieved and what we have got to achieve, incidentally the Party in power also may be benefited to a certain extent, but that will always be so, whichever Party is in power. So, any Government publicity at any rate should be avoided if hon. Members should begin to level such charges against the Government when we launch upon publicity schemes. What we have done is nothing new. We have only integrated the various schemes of publicity which were prevalent till now. The practice till now was for each department to have its own publicity schemes. The Health Department had its own publicity schemes and its own propaganda vans. So, also the Co-operative Department, the Industries Department, the Education Department and various other Departments had their own schemes of publicity and had their own machinery for that purpose. After a full consideration of the propaganda necessary for implementing the Second Five-Year Plan and also for making it more efficient, the Government came to the conclusion that the entire publicity schemes with reference to all the departments should be integrated and should be under the Information and Publicity Department and the requirements of the various Departments should be met by this department. That is what is being done now. This integrated scheme has been introduced in three or four districts and after assessing the results of this new scheme, it is the intention of the Government to extend it to other districts also. Therefore, I am hoping that at least for the Second Five-Year Plan sufficient publicity will be made not only in the city areas but in the rural areas also, so that the co-operation of the public will be available for the various schemes which we may be taking up for implementation during the Second Five-Year Plan period.

Sir, mention has also been made about pump-sets and motors and the rise in prices owing to the increase in demand. The Government are aware of that and they are looking into the matter and they are hoping to see that some import is made to meet the immediate requirements if the manufacturing capacity cannot be increased as it would take some time. But the intention of the Government is that the manufacturing capacity available in the State and the country should be increased to such an extent that all our demands will be met.

Then, with regard to development in agriculture, mention has been made about green manure. The Government intend having an all-out programme to increase the fertilizers available for the ryots—not only the chemical manures but also the compost manures and green manures. It is only by increasing the manure capacity available in the State, that we would be able to make any progress in the development of agriculture.

The last speaker, Mr. Nambiar, referred to small-scale industries and the requirements of Malabar. I am sure, hon. Members

28th September 1956] [Sri C. Subramaniam]

would have noticed that we are making a great deal of appreciable progress as far as small-scale industries are concerned. It is a new field and as a matter of fact in the beginning we found it difficult to have the necessary organizational set-up and also to find the necessary men for this purpose. We have got over the initial difficulties and I am glad to inform the House that we are making much better progress when compared to other States and we are hoping that we would be able to step up the development of small scale industries to a greater extent after having gained some experience from the projects which we have just now started.

11-30
a.m.

An hon. Member appealed to the Government to start new industries in Malabar district. On the 1st of November we will be separating and the promotion of Malabar from that date will no longer be our headache. Shall I give my Malabar friends some disinterested advice and if they think it is quite proper and sound advice they may take it and see that proper industrialization takes place there. To-day, industries are being started both in the public and private sectors. But whatever be the sector in which industries are started, ultimately if they want to thrive, much depends upon the conditions of labour and capital-labour relationship. Unfortunately, the main difficulty that I have heard in Malabar and also in other areas in the Travancore-Cochin State in the way of starting new industries has been the labour trouble and many industries have had to be closed down also on account of that. In spite of the fact that we were persuading many private industrialists to start new industries in Malabar district, they had all said that they could not face the labour problem there and they did not want to purchase difficulties by promoting new industries there and that they preferred to start new industries in other areas even though in certain cases they could not get the raw materials there required for the purpose, and had to transport them to long distances. We tried to start a Tyre industry in the Kerala region but in spite of our best efforts we could not persuade any private firm to start that industry in that region because they were afraid of the labour problem. Therefore, I would appeal to the Members from Malabar who would be starting a new life in the new set up, if they want a greater pace of industrialisation either in the public sector or in the private sector to create an atmosphere wherein people will have the confidence to set up industries in the Kerala region. Merely making speeches on the floor of the Assembly or even saying that Malabar area is being neglected will not have any effect unless a proper atmosphere for promoting industries in that area is created. That is the responsibility of the Members who belong to that area. I appeal to them to create that proper atmosphere so that industries will be started there also. After having studied the raw materials available there, the technical personnel available there and also the skilled labour available there, I am of the view that there is great scope for starting many industries. Unfortunately the atmosphere prevailing there is not conducive to the starting of these industries. Therefore, my special appeal to my communist friends will be to see that a proper

[Sri C. Subramaniam] [28th September 1956]

atmosphere is created there so that at least in the new set-up when the Kerala State is formed a number of industries will be started in the public and private sectors which alone will solve the problems of Kerala. Other things are not however much important. They may have trade union activities and they may think that all the labourers are under their control. But unless they create an atmosphere of confidence, I have absolutely no doubt that there cannot be any question of starting new industries there and that industrial development cannot take place in the Kerala State. I hope, Sir, it will be the endeavour of all the political parties to see that this atmosphere of confidence is created so that there will be a greater pace of development which alone will solve the problem of unemployment and various other problems facing the new State of Kerala. Hon. Members from Malabar may take this advice for whatever it is worth. Having known the problems and having realized the difficulties with regard to the starting of industries in Malabar district, I am giving this advice. I hope they will be benefited by my advice. If they think that my advice is proper and sound they may take it. Before the partition takes place, i.e., before 1st November we are trying our best to sanction as many schemes as possible because the new set-up may not be in a position to assess the values of the various schemes within a short period. Therefore, in respect of schemes which have already been investigated and which are ready it is the intention of the Government to sanction those schemes so that if it is found possible the new Kerala Government may be able to launch them immediately whenever funds are available. It is only from this aspect the various schemes incorporated in the Second Five-Year Plan relating to Malabar district and South Kanara district are being investigated. I hope it would be possible for this Government to sanction many schemes before they leave so that the new States will be able to start the schemes at as early a date as possible.

I do not think I should touch upon any further point. But if I am not able to touch on the points raised during the discussion it does not mean that I have ignored all those points. I will certainly take into consideration all the points raised.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Mr. Deputy Speaker, Sir, I am grateful to the Hon. Leader of the House for the suggestions and advice given to the Members belonging to Malabar especially to those Members belonging to the Communist Party. In this connection I would invite the attention of the Hon. Leader of the House to the fact that it is not because that private capital has been scared that industries could not be started there. As far as Malabar district is concerned, there are not persons rich enough to invest in industries. I can also quote many instances and even produce documentary evidence by way of representations and memoranda presented to Government to show that we have made requests to the Government themselves to give aid to the industrialists who have already started industries in Malabar. If certain industries like the Shoranur Metal Industry and Aaron

28th September 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

Mills had closed down it was not because of labour troubles but for other reasons. We have given all help humanly possible to the industrialists. But the industrialists also should not exploit the earnest desire and the enthusiasm of the people of Malabar who wish to start new industries there. The capitalists should not start industries for profits alone. When compared to the labour unrest in Madura, Coimbatore and other districts the labour unrest in Malabar district is far less and I can give figures for that. I hope that by at least 1st November when the separation will take place whatever is possible will be done. I am grateful to the Hon. Minister for Finance who was kind enough to give the assurance that whatever is possible is being done.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not agree that whenever some of these concerns were closed down these friends came forward anxiously to see that they were restarted again. But after conditions for the closing down of the factories have been brought about what is the use of blaming others for that? I have given my experience as to what is standing in the way of starting new industries in that district. Malabar is going to be their responsibility and it is not going to be my responsibility. It is up to them to see that sufficient number of industries are started there. It is no doubt true that labour should not be exploited. But if there are no industries at all there will be no place for labour. Therefore, the first thing is to see that industries are started and then they must see whether the rights of the labourers are properly safeguarded. It should not be at the cost of industries being closed down in which case it creates greater difficulties. This is what occurs to me. But if the hon. Leader of the Opposition may have some say with regard to even Kerala, he may advise the party in whatever way he likes. This is not a matter for controversy, but since the matter has been raised, I thought it was my duty to tell them what I feel about it. If they think I am wrong, it is for them to decide and they may take a right decision. But my own feeling is that sufficient number of industries should be started in Malabar and in the Kerala area and they should thrive. If they want to solve their problems, all the steps necessary for that purpose must be taken. Otherwise, we cannot solve the problems. It is only from that aspect that I have placed a few points. I may be wrong and I am not prepared to say that I am absolutely correct in everything. But I would request them to consider this aspect also and when final decisions are taken, they must be to the best interests of the Kerala State.

11-40
a.m.

V.—GENERAL DISCUSSION ON DEMANDS FOR GRANTS FOR
EXCESS EXPENDITURE IN THE YEAR 1951-52.

DEPUTY SPEAKER: The next item on the Agenda is general discussion on Demands for Grants for Excess Expenditure in 1951-52.

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, it will be futile to talk now about the expenditure that has been incurred in 1951-52, but I